

Коли подають уточнюючу одноразову (спеціальну) добровільну декларацію

Відповідно до п. 15 підрозд. 9 прим. 4 розд. XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України (далі – ПКУ) одноразова (спеціальна) добровільна декларація (далі – Декларація) підлягає перевірці у спеціальному порядку.

Уточнююча Декларація подається декларантом:

- у разі виявлення контролюючим органом, за результатами камеральної перевірки, арифметичних та логічних помилок у відповідній Декларації, що не призвели до недоплати суми збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування;
- у разі виявлення контролюючим органом, за результатами камеральної перевірки відповідної Декларації, арифметичної помилки, що призвела до недоплати суми збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування;
- у разі виявлення контролюючим органом, за результатами камеральної перевірки відповідної Декларації арифметичної помилки, що призвела до переплати суми збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування;
- після подання Декларації з урахуванням положень абзацу першого п. 9 підрозд. 9 прим. 4 розд. XX ПКУ та протягом періоду одноразового (спеціального) добровільного декларування декларант може одноразово скористатися правом додаткового розміщення коштів у національній та/або іноземній валюті у готівковій формі та/або банківських металах на спеціальному рахунку.

Згідно з абзацом першим п. 9 підрозд. 9 прим. 4 розд. XX ПКУ для цілей одноразового (спеціального) добровільного декларування декларант має розмістити кошти в національній та іноземній валютах у готівковій формі та/або банківських металах на поточних рахунках із спеціальним режимом використання в банках України до подання Декларації;

- після завершення періоду проведення одноразового (спеціального) добровільного декларування платник податків має право подати уточнюючий розрахунок до раніше поданої Декларації виключно у випадках, передбачених підрозд. 9 прим. 4 розд. XX ПКУ.

У даному випадку уточнююча Декларація подається декларантом за умови подання ним звітної (нової звітної) Декларації до строку закінчення зазначеного декларування та отримання за результатами проведеної камеральної перевірки повідомлення.

Уточнююча Декларація подається протягом 20 календарних днів з дня отримання такого повідомлення.

Кому необхідно вести облік товарних запасів?

Відповідно до п. 12 ст. 3 Закону України від 06 липня 1995 року №265/95-ВР «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» із змінами та доповненнями суб'єкти господарювання, які здійснюють розрахункові операції в готівковій та/або в безготівковій формі (із застосуванням електронних платіжних засобів, платіжних чеків, жетонів тощо) при продажу товарів (наданні послуг) у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг, а також операції з приймання готівки для подальшого її переказу, зобов'язані вести в порядку, встановленому законодавством, облік товарних запасів, здійснювати продаж лише тих товарів (послуг), що відображені в такому обліку.

При цьому суб'єкт господарювання зобов'язаний надати контролюючим органам під час проведення перевірки документи (у паперовій або електронній формі), які підтверджують облік та походження товарів, що на момент перевірки знаходяться у місці продажу (господарському об'єкті).

Такі вимоги не поширюються на фізичних осіб – підприємців, які є платниками єдиного податку та не зареєстровані платниками податку на додану вартість (крім тих, які провадять діяльність з реалізації технічно складних побутових товарів, що підлягають гарантійному ремонту, а також лікарських засобів та виробів медичного призначення, ювелірних та побутових виробів з цінних металів, коштовного каміння, коштовного каміння органічного утворення та напівкоштовного каміння).

Отримання електронної печатки за наявності основної: обов'язково чи ні

Частиною першою ст. 58 прим. 1 Господарського кодексу України (далі – ГКУ) встановлено, що суб'єкт господарювання має право використовувати у своїй діяльності печатки. Використання суб'єктом господарювання печатки не є обов'язковим.

Частиною другою ст. 58 прим. 1 ГКУ, зокрема, визначено, що відбиток печатки не може бути обов'язковим реквізитом будь-якого документа, що подається суб'єктом господарювання до органу державної влади або органу місцевого самоврядування.

Наявність або відсутність відбитка печатки суб'єкта господарювання на документі не створює юридичних наслідків.

Пунктом 40 частини першої ст. 1 розд. I Закону України «Про електронні довірчі послуги» (далі – Закон №2155) визначено, що створювач електронної печатки – юридична особа, яка створює електронну печатку.

Електронний документообіг між платником податків та контролюючим органом здійснюється відповідно до Податкового кодексу України (далі – ПКУ), Закону України «Про електронні документи та електронний документообіг» та Закону №2155 без укладення відповідного договору.

Відповідно до абзаців першого та другого п. 2 розд. II Порядку обміну електронними документами з контролюючими органами, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 06.06.2017 №557 (далі – Порядок №557) платник створює електронні документи у строки та відповідно до порядку, що визначені законодавством для відповідних документів в електронному та паперовому вигляді, із зазначенням всіх обов'язкових реквізитів та з використанням засобу кваліфікованого електронного підпису (далі – КЕП) чи печатки, керуючись Порядком №557.

Створення електронного документа завершується накладанням на нього КЕП підписувача (підписувачів) та печатки (за наявності).

Достатнім підтвердженням справжності документа податкової звітності є наявність оригіналу підпису уповноваженої особи на документі у паперовій формі або наявність накладеного на електронний документ КЕП чи печатки платника податку (абзац другий п. п. 48.5.1 п. 48.5 ст. 48 ПКУ).

Абзацом другим п. 9 розд. II Порядку №557, зокрема, визначено, що друга квитанція є підтвердженням про прийняття (реєстрацію) або повідомленням про неприйняття в контролюючому органі електронного документа.

Податкова знижка на іпотечне житлове кредитування: який документ підтвердить суму сплачених відсотків

Відповідно до п. 175.1 ст. 175 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) платник податку – резидент має право включити до податкової знижки частину суми процентів за користування іпотечним житловим кредитом, наданим позичальнику в національній або іноземній валютах, фактично сплачених протягом звітного податкового року.

До податкової знижки включаються фактично здійснені протягом звітного податкового року платником податку витрати, підтверджені відповідними платіжними та розрахунковими документами, зокрема квитанціями, фіскальними або товарними чеками, прибутковими касовими ордерами, що ідентифікують продавця товарів (робіт, послуг) і особу, яка звертається за податковою знижкою (їх покупця (отримувача)), а також копіями договорів за їх наявності, в яких обов'язково повинно бути відображено вартість таких товарів (робіт, послуг) і строк оплати за такі товари (роботи, послуги).

Згідно з Законом України від 05 квітня 2001 року №2346-III «Про платіжні системи та переказ коштів в Україні» із змінами та доповненнями (далі – Закон №2346) меморіальний ордер – це розрахунковий документ, який складається за ініціативою банку для оформлення операцій щодо списання коштів з рахунка платника і внутрішньобанківських операцій відповідно до Закону №2346 та нормативно-правових актів Національного банку України.

Отже, при реалізації платником податку права на податкову знижку меморіальний ордер може бути застосований як документ, що підтверджує понесення витрат. При цьому в розрахунковому документі повинно бути зазначено прізвище та ім'я, по-батькові такого платника податку як особи, яка сплатила проценти за користування іпотечним житловим кредитом, та зазначений документ повинен відповідати умовам оформлення розрахункових документів.

Тернопільщина: сплата ПДВ зросла на третину

У жовтні 2021 року бізнес Тернопільського краю сплатив до Державного бюджету країни 206,3 млн грн податку на додану вартість. «Приріст до очікуваних надходжень склав 8 відсотків, а це плюс 15,6 млн гривень», – розповів начальник Головного управління ДПС у Тернопільській області Михайло Яцина. За словами посадовця, позитивна динаміка надходжень із ПДВ – результат покращення адміністрування та підвищення ефективності роботи фахівців податкової служби області із протидії ризикам.

Загалом упродовж десяти місяців цього року суб'єкти господарювання Тернопільщини спрямували до Державного бюджету України 1,7 млрд грн податку на додану вартість. Порівняно із відповідним періодом минулого року фактичні надходження збільшились на 399,6 млн грн або на 31 відсоток. Додатково скарбниця отримала від тернопільських суб'єктів господарювання 83,5 млн грн, оскільки сплата перевищила очікування на 5 відсотків.

До речі, на початок листопада на обліку податкової служби області перебував 3331 платник ПДВ, зокрема 2792 юридичних особи та 539 підприємців. Порівняно з аналогічним періодом минулого року їхня кількість зросла: юридичних осіб – плюс 60, а приватних підприємців – на 59 осіб.

*Тернопільський відділ організації роботи
Організаційно – розпорядчого управління
Головного управління ДПС у Тернопільській області*